

РЕШЕНИЕ

№ 5760

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Пенка Велинова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6446** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение №20039699 от 02.06.2022 г., постановено по н.а.х. дело №1164/2020 г., по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 16-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №19-4332-023652 от 11.04.2019 г., издадено от началника на отдел „Пътна полиция“-Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на основание чл.53 ЗАНН и чл.174, ал.3, пр.1 Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на Д. С. Д. е наложена кумулативна санкция: „глоба“ в размер на 2 000 лева и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, за нарушение на чл.174, ал.3 ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от Д. С. Д., чрез процесуалния му представител-адв.С. С., с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП.

Наведените касационни основания са нарушение на материалния закон и за допуснати съществени процесуални нарушения-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, аргументирани с доводи, че фактическата обстановка била описана неясно и лаконично, липсвали доказателства за осъществяване на състава на нарушението, както и че неправилно при оспорване на административния акт съдът се

е позовал само на редовно съставения АУАН и свидетелските показания на актосъставителя.

В о.с.з. пред Административен съд София-град, процесуалният представител на касатора не се явява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 04.11.2019 г., около 23:30 часа в [населено място], Д. С. Д. управлявал МПС марка „Шкода Ф.“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на С. П. Д., движейки се по [улица], в посока от [улица]към [улица]. При извършена проверка в 23:35 ч., от служители на ОПП, касаторът Д. отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества и/или техни аналози „Д. Т.“ 5000 с №007. Издаден му е талон за медицинско изследване /Г./ за Военно медицинска академия (ВМА), с №0063426, връчен на нарушителя в 00:55 часа на 05.11.2019 г., със срок на явяване във ВМА до 1:40 часа на същата дата. Касаторът не е дал кръвна проба.

За констатираното нарушение, Н. К. - мл. автоконтрольор съставил против Д. Д. Акт за установяване на административно нарушение бланков № 483980/04.11.2019 г., за нарушение по чл.174, ал.3 ЗДвП. Акта е връчен на Д., който саморъчно е положил подпис.

Въз основа на така съставения АУАН, началникът на ОПП към СДВР, издал Наказателно постановление №19-4332-023652 от 11.04.2019 г., с което на Д. за нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП били наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК и АССГ възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63вЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. При нейното установяване, решаващият съд не е допуснал съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършеното административно нарушения лице. СРС е събрал всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал. 3 НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. Фактическите констатации на СРС са направени след анализ на събраните по делото доказателства-свидетелските показания, събрани в хода на съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК, вр.

чл.84 от ЗАНН. Вътрешното си убеждение съдът е формирал без логически противоречия и без да изкривява техния истински смисъл и значение. Наличната доказателствена маса, е била достатъчна за изграждането на несъмнени и категорични изводи за дейността на Д.. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН, действително не е обвързваща за съда, в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства, не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

Наказателното постановление и актът за установяване на административно нарушение съдържат пълно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и изчерпателно описание на самото нарушение. Правилна е преценката на въззивния съд и за спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаването на наказателното постановление, както и на сроковете по чл. 34 ЗАНН. По безспорен начин са посочени елементите от обективната и субективната страна на деянието. Нарушението е формално, като за осъществяването му не е необходимо настъпването на определен противоположен резултат. Налице е пълно съответствие между отразената в акта за установяване на административно нарушение фактическа обстановка и възпроизведената въз основа на цялата административнонаказателна преписка такава в наказателното постановление.

За осъществяване на административнонаказателния състав по чл.174 ал.3 от ЗДвП, е необходимо водачът да откаже да бъде изпробван за употреба на алкохол едновременно и по двата посочени в чл.174, ал.3 от ЗДвП начина, подробно регламентирани в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Тези два релевантни отказа са обективирани, посочени и приети за доказани от въззивната инстанция: както отказът да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества или техните аналози с техническо средство - посочено в АУАН, конкретизирано като тип и номер, така и отказът за даване на проба кръв, което е неизпълнение на предписание за медицинско изследване /по смисъла на чл.174 ал.3 от ЗДвП/, от касатора.

Установената фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна страна нарушението по чл. 174, ал.3 от ЗДвП, предмет на административно-наказателното обвинение. Касаторът е управлявал МПС и към момента на поканата да бъде проверен с техническо средство за употреба на наркотични вещества и/или техните аналози, същият е притежавал качеството „водач на МПС“. Д. е поканен да бъде изпробван за употреба с техническо средство, но е отказал. Не е изпълнил и предписанието за медицинско изследване на кръвта му, като не се е явил в лечебното заведение за даване на кръвна проба.

За извършеното нарушение е наложено предвиденото за него кумулативно определено административно наказание и във фиксирания от закона размер - „глоба“, в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното въззивно съдебно решение – оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20039699 от 02.06.2022 г., постановено по н.а.х. дело №1164/2020 г., по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.